

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ

Бр. 4-00-12/2019
Датум, 23.10.2023. године
Београд

Образац на одговору на
веб презентацију дана 18.12.2023
Обавезује се саобраћајним
истеком дана 02.01.2024. године

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), на општој седници одржаној дана 23.10.2023. године, у саставу који су чинили председница Републичке комисије Хана Хукић и чланови Републичке комисије Весна Гојковић Милин, Јасмина Миленковић, Весна Станковић, Јелена Стојановић, Мерсиha Марковић, Светлана Ражић, Ана Антић и Славиша Т. Милошевић, а поступајући по пресуди Управног суда 1 У 6042/19 од 16.12.2022. године и одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева „ЈАКУЗА“ д.о.о. Београд, Нови Београд, ул. Партизанске авијације бб, чији је пуномоћник адвокат Крнић Бранислава из Београда, Гроцка, ул. Шумадијска број 44/1, поднетом у отвореном поступку јавне набавке услуге физичког обезбеђења, ЈН бр. ОП-У-20/2018, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 09.11.2018. године, наручиоца Република Србија, Аутономна Покрајина Војводина, Град Нови Сад, Служба за заједничке послове, Нови Сад, ул. Жарка Зрсњанина 2, на основу члана 201. став 1. тачка 3) и 240. став 1. Закона о јавним набавкама („Сл. Гласник Републике Србије“, бр. 91/2019) у вези чл. 139. и 157. став 6. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник Републике Србије“, бр. 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), донела је:

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ КАО ОСНОВАН захтев за заштиту права подносиоца захтева „ЈАКУЗА“ д.о.о. Београд, Нови Београд, **И ДЕЛИМИЧНО ПОНИШТАВА** отворени поступак јавне набавке услуге физичког обезбеђења, ЈН бр. ОП-У-20/2018, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 09.11.2018. године, наручиоца Република Србија, Аутономна Покрајина Војводина Град Нови Сад, Служба за заједничке послове, Нови Сад, и то у фази стручне оцене понуда и доношења Одлуке о додели уговора бр. XIX-404-3/18-153 од 28.12.2018. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ наручилац Република Србија, Аутономна Покрајина Војводина Град Нови Сад, Служба за заједничке послове, Нови Сад, да подносиоцу захтева „ЈАКУЗА“ д.о.о. Београд, Нови Београд, надокнади трошкове поступка заштите права у износу од 153.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

У отвореном поступку јавне набавке услуге физичког обезбеђења, ЈН бр. ОП-У-20/2018, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 09.11.2018. године, укупне

процењене вредности 15.000.000,00 динара, наручиоца Република Србија, Аутономна Покрајина Војводина, Град Нови Сад, Служба за заједничке послове, Нови Сад (у даљем тексту: наручилац), понуђач „ЈАКУЗА“ д.о.о. Београд, Нови Београд (у даљем тексту: подносилац захтева), поднео је захтев за заштиту права дана 08.01.2019. године.

Захтев за заштиту права поднет је након доношења Одлуке о додели уговора бр. XIX-404-3/18-153 од 28.12.2018. године, групи понуђача „INTERSEC TEAM“ д.о.о. Нови Сад и „VEKTOR SECURITY“ д.о.о. Београд (у даљем тексту: изабрани понуђач) која је на Порталу јавних набавки објављена истог дана.

Предметним захтевом за заштиту права подносилац захтева је указао да је у тренутку подношења понуде пропустио да достави Извештај о годишњем надзору, али то не значи да исти не поседује, као и да се не може тумачити као битан недостатак понуде, јер су докази о испуњењу пословног капацитета приложени, те да Извештај о годишњем надзору не може постојати уколико понуђачи не поседују важеће сертификате, као и да доказ о акредитацији представљају доказ јаче правне снаге од извештаја. Такође, подносилац захтева је истакао да му је наручилац упутио захтев за појашњење, у складу са чланом 93. став 1. ЗЈН, само за питања која се тичу доказа за апарате алкотеста и етилометре као и ознаке које се налазе на сертификатима, али не и за Извештај о контролисању достављених важећих сертификата, што је требало да учини, или је требало да испита код издаваоца важећих сертификата, посебно због тога што у конкурсној документацији није наведено до када је потребно доставити извештај о извршеном годишњем контролисању, већ је наведено да је потребно доставити га, те како је изостало поступање наручиоца у складу са чланом 93. став 1. ЗЈН, на тај начин му је одузето право да докаже да његова понуда не садржи битан недостатак.

Подносилац захтева је кроз захтев за заштиту права оспорио и понуду изабраног понуђача, наводећи да иста садржи битне недостатке понуде и то:

-да је наручилац у конкурсној документацији био изричит у томе да понуда мора бити сачињена на српском језику, а да је изабрани понуђач доставио тражени сертификат ISO 27001 дужи од годину дана, Извештај о ревизији и „objective evidence form“ на енглеском језику, због чега је наручилац као додатно појашњење захтевао од изабраног понуђача да исти достави на српском језику, што је доказ фаворизовања изабраног понуђача, будући да од једног понуђача тражи појашњење и достављање докумената, а од другог не, чиме је прекршио члан 12. ЗЈН;

-да приложено менично овлашћење за достављену меницу није валидно, с обзиром на то да је конкурсном документацијом предвиђено да се уз понуду достави средство финансијског обезбеђења за озбиљност понуде, бланко сопствена меница на износ од 10% понуђене вредности без ПДВ-а, као и менично овлашћење које мора да важи најмање 10 дана дуже од дана истека рока важења понуде, а да менично овлашћење изабраног понуђача не садржи рок важности меничног овлашћења и износ који је уписан у меничном овлашћењу је погрешно наведен, јер наведени износ није 10% од вредности изабране понуде, већ износ од 100% вредности понуде;

-да у Споразуму којим се понуђачи „INTERSEC TEAM“ д.о.о. Нови Сад и „VEKTOR SECURITY“ д.о.о. Београд, међусобно и према наручиоцу обавезују на извршење јавне набавке, није јасно и недвосмислено прецизирано за које конкретно објекте ће извршење предметне услуге бити 98%, а за које 2% учешћа обима извршења набавке, имајући у виду да је одредбом члана 81. став 4. тачка 2. ЗЈН изричито прописано да споразум садржи опис послова сваког од понуђача из групе понуђача у извршењу уговора.

На крају, подносилац захтева је предложио да се усвоји захтев за заштиту права и изврши поново стручна оцена понуда, као и да му се надокнаде трошкови поступка у износу од 153.000,00 динара, и то 120.000,00 динара на име уплаћене таксе за поднети захтев за заштиту права и 33.000,00 динара на име састава захтева за заштиту права.

Ради одлучивања о захтеву за заштиту права, наручилац је дана 11.01.2019. године доставио Републичкој комисији комплетну документацију о предметном поступку јавне набавке у оквиру које је доставио и одговор на захтев за заштиту права. Наручилац је у одговору на захтев за заштиту

права истакао да се сертификати о усклађености пословања са захтевима међународних или националних стандарда издају на период од три године, с тим што је услов важења сваког сертификата редован годишњи надзор, односно провера, која се врши на захтев лица којима су ти сертификати издати. Такође, наручилац је истакао да и не спори да подносилац захтева можда има извршене провере, али доказ о томе подносилац захтева није доставио у понуди, а да ли је у питању пропуст или подносилац захтева нема исте, не може да се утврђује тражењем додатног појашњења, јер подносилац захтева није ни доставио нешто што је нејасно, него доказ који је услов важности сертификата и који је изричито тражен није доставио, те уколико би наручилац морао да тражи од сваког понуђача додатно појашњење у погледу доказа о испуњавању услова, онда понуђач не би морао ни да доставља доказе у поступку, него би наручилац од сваког тражио да након отварања понуда достави доказе. Чланом 93. став 1. ЗЈН је одређено да наручилац може да изврши проверу и контролу достављених доказа, а не да тражи да понуђач накнадно достави нешто што није доставио пре истека рока за подношење понуда, као и да то што је наручилац предвидео термин „потребно“, а не термин „дужан је“, не утиче на правну снагу тражења овог доказа. Наручилац је даље истакао, када је у питању понуда изабраног понуђача, да је у оквиру своје понуде доставио Извештај о редовном годишњем надзору на енглеском језику, али да је у питању формални недостатак који не представља разлог за неприхватљивост понуде, јер је предметни доказ доставио, те је обавеза наручиоца да истог позове да достави превод доказа на српски језик. Такође, није спорно да дато менично овлашћење у себи не садржи изричито наведен рок важења, али то не значи да је меница уз такво менично овлашћење ненаплатива, те да је наручилац поставио услов да менично овлашћење мора да важи најмање 10 дана од истека рока важења понуде, а с обзиром на то да меничним овлашћењем није ограничен рок у ком се оно може реализовати, такво менично овлашћење, односно меница може се реализовати у периоду од годину дана у складу са одредбама члана 33. и 108. Закона о меници, што је дужи период од 10 дана након истека рока важења понуде, с обзиром на то да је рок важења понуде 90 дана од дана отварања понуда. У тексту меничног овлашћења је и наведено да наручилац дату меницу може попунити на 10% од укупне вредности понуде без ПДВ-а, што укупно износи 11.718.000,00 динара, те последња вредност се односи на вредност понуде, а не на вредност меничног овлашћења, а све и да се односи на вредност меничног овлашћења, то је већи износ од оног који је наручилац захтевао, због чега не може одбити понуду. На крају је навео, када је у питању Споразум о заједничкој понуди, да није неопходно да исти прецизирано садржи за које конкретној објекте ће извршење предметне услуге бити 98%, а за које 2% учешћа обима извршења набавке јер то не утиче на реализацију уговора.

Поступак заштите права који је од стране подносиоца захтева био покренут наведеним захтевом за заштиту права, окончан је тако што је Републичка комисија донела Решење бр. 4-00-12/2019 од 28.02.2019. године, којим је исти одбијен као неоснован.

У оквиру решења бр. 4-00-12/2019 од 28.02.2019. године, Републичка комисија је када је у питању оцена понуде подносиоца захтева констатовала:

- да је наручилац у делу конкурсне документације за предметну јавну набавку, под насловом „Додатни услови за учешће у поступку јавне набавке из члана 76. и упутство како се доказује испуњеност додатних услова“ предвидео да понуђач мора доказати да испуњава услов пословног капацитета, односно да је пословање понуђача усклађено са захтевима стандарда: за услуге приватног обезбеђења (SRPS A.L2.002:2015 или одговарајуће), менаџмента безбедношћу информација из области предметне набавке (ISO 27001 или одговарајуће), система управљања заштитом здравља и безбедношћу на раду из области предметне набавке (OHSAS 18001 или одговарајуће). Као доказ за исте, предвиђено је да понуђачи доставе важећи сертификат о испуњености захтева стандарда SRPS A.L2.002:2015 или одговарајуће, ISO 27001 или одговарајуће и OHSAS 18001 или одговарајуће, из области предметне набавке, издат од стране акредитоване сертификационе куће и доказ о акредитацији сертификационе куће, као и да је у „Напомени“ за сва три сертификата посебно наведено да, уколико је издати сертификат старији од годину дана од дана истека рока за подношење понуда, потребно је доставити и извештај о годишњем надзору,

- да је подносилац захтева у оквиру своје понуде, као доказ за испуњење додатног услова у погледу пословног капацитета, доставио тражене сертификате као и доказ о акредитацији сертификационе куће и то: сертификат SRPS AL.2.002:2015 издат од стране Привредне коморе Србије дана 08.11.2018. године, сертификат ISO/IEC 27001:2013, SRPS ISO/IEC 27001:2014 издат од стране „ISOQAR“ дана 15.11.2016. године и сертификат OHSAS 18001:2007, SRPS OHSAS 18001:2008 издат од стране „ISOQAR“ дана 15.11.2016. године,

- да је увидом у Одлуку о додели уговора бр. XIX-404-3/18-153 од 28.12.2018. године, утврђено да је наручилац понуду подносиоца захтева оценио као неприхватљиву из разлога што су сертификати о испуњености захтева стандарда ISO 27001 и OHSAS 18001, старији од годину дана од дана истека рока за подношење понуда, а исти није доставио извештај о годишњем надзору.

Републичка комисија је даље у Решењу бр. 4-00-12/2019 од 28.02.2019. године, имајући у виду садржину конкурсне документације, оценила да је у истој наручилац предвидео да је пословање понуђача усклађено са захтевима стандарда SRPS A.L.2.002:2015 или одговарајуће, ISO 27001 или одговарајуће и OHSAS 18001 или одговарајуће, што су понуђачи доказивали достављањем наведених сертификата, али да је исто тако наручилац у напомени јасно навео да уколико је издати сертификат старији од годину дана од дана истека рока за подношење понуда, потребно је доставити и извештај о годишњем надзору, из чега неспорно произилази да је јасно одређен тренутак достављања наведеног доказа, односно да су понуђачи исти морали да доставе у ситуацији када је издати сертификат старији од годину дана од дана истека рока за подношење понуда, односно 11.12.2018. године, и то у моменту подношења понуде. Такође, а у вези са аргументацијом подносиоца захтева да је наручилац требало да упути подносиоцу захтева, захтев за појашњење, у погледу извештаја о годишњем надзору, или је то требало да изврши код издаваоца важећих сертификата, Републичка комисија је оценила да наручилац, у смислу одредбе члана 93. став 1. ЗЈН, неспорно може да захтева од понуђача додатна објашњења која ће му помоћи при прегледу, вредновању и упоређивању понуда, али само у ситуацији када нешто од већ приложених доказа у понуди није довољно јасно. Међутим, с друге стране, наведена одредба не значи уједно да наручилац може да захтева од понуђача да накнадно достави нешто што је неспорно био дужан да приложи, у складу са конкурсном документацијом, пре истека рока за подношење понуда. Наиме, ставом 3. наведеног члана је јасно прописано да наручилац не може да захтева, дозволи или понуди промену елемената понуде који су од значаја за примену критеријума за доделу уговора, односно промену којом би се понуда која је неодговарајућа или неприхватљива учинила одговарајућом, односно прихватљивом. Дакле, имајући у виду цитирану законску одредбу, по оцени Републичке комисије наручилац, у конкретном случају, није имао основа да у смислу одредбе члана 93. став 1. ЗЈН, захтева од подносиоца захтева додатна објашњења у погледу извештаја о годишњем надзору, нити је тако нешто могао да захтева од издаваоца сертификата, будући да их подносилац захтева није ни доставио у оквиру своје понуде у тренутку подношења понуде, а што је у складу са садржином конкурсне документације неспорно био дужан.

С обзиром на све наведено, а имајући у виду да је подносилац захтева у конкретном случају доставио у оквиру своје понуде, као доказ о испуњењу пословног капацитета, између осталог и сертификате о испуњености захтева стандарда ISO 27001 и OHSAS 18001, који су старији од годину дана од дана истека рока за подношење понуда, али да за исте није доставио извештај о годишњем надзору, који је неспорно био захтеван конкурсном документацијом у ситуацији када су издати сертификати старији од годину дана од дана истека рока за подношење понуда, то је Републичка комисија оценила да је наручилац правилно поступио када је понуду подносиоца захтева одбио као неприхватљиву у смислу одредбе члана 106. став 1. тачка 2. ЗЈН, будући да није доставио документацију на начин како је предвиђено у конкурсној документацији.

Из горе наведених разлога навод подносиоца захтева Републичка комисија је оценила као неоснован.

Подносилац захтева је дана 16.04.2023. године, Управном суду поднео тужбу којом је оспорена правилност решења бр. 4-00-12/2019 од 28.02.2019. године.

Поступајући у управном спору који је покренут поменутом тужбом, Управни суд је донео пресуду бр. 1 У 6042/19 од 16.12.2022. године, којом је уважена тужба тужиоца „ЈАКУЗА“ д.о.о. Београд, Нови Београд и поништено Решење Републичке комисије бр. 4-00-12/2019 од 28.02.2023. године, те је предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање, при чему је указано да су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган.

У образложењу пресуде Управног суда број 1 У 6042/19 од 16.12.2022. године, а имајући у виду утврђено чињенично стање, констатовано је да тужилац основано указује да је оспорено решење донето на његову штету.

Наиме, Управни суд је навео да је сходно члану 61. став 1. ЗЈН наручилац дужан да припреми конкурсну документацију тако да понуђачи на основу ње могу да припреме прихватљиве понуде, те да је у складу са тим наручилац не може да тражи и објави једне услове у конкурсној документацији за учешће, а по достављању доказа од стране понуђача, да оспори услове које је сам дефинисао конкурсном документацијом. Поред наведеног, Управни суд истиче да уколико услови за учешће у поступку и упутство како се доказује испуњеност тих услова, нису јасно и прецизно дефинисани, понуђачи у поступку јавне набавке не могу трпети штетне последице, већ је наручилац у том случају дужан да утврди испуњеност услова, применом члана 93. став 1. ЗЈН. Према налажењу Управног суда, у конкурсној документацији није стриктно наведено до када је потребно доставити извештај о извршеном годишњем контролисању, из чега следи да је исти могао бити достављен и накнадно, те је на наведени начин наручилац лишио могућности понуђача, овде тужиоца, да докаже да његова понуда не садржи битне недостатке. У том смислу, према оцени Управног суда, а имајући у виду да је прописивање додатних услова предвиђено да би наручилац на основу истих утврдио да ли су понуђачи компетентни за успешну реализацију конкретне набавке, одлука је донета уз повреду одредбе члана 93. став 1. ЗЈН, а у вези са чланом 61. став 1. ЗЈН.

Због наведеног, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09; у даљем тексту: Закон о управним споровима) одлучио као у ставу I диспозитива пресуде. Наведено је још да је у поновном поступку тужени орган дужан да поново оцени прихватљивост понуде тужиоца, као и да донесе ново и на закону засновано решење, везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка изнетим у пресуди, сагласно одредби члана 69. став 2. наведеног закона.

Пре одлучивања о поднетом захтеву за заштиту права, поступајући орган је констатовао да је у конкретном случају предметни поступак јавне набавке покренут у време важења Закона о јавним набавкама („Сл. гласник Републике Србије“, бр. 124/2012, 14/2015, 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН).

Републичка комисија најпре указује да извештаје о годишњем надзору за сертификате ISO 27001 и OHSAS 18001 подносилац захтева није доставио ни уз захтев за заштиту права, нити приликом подношења тужбе Управном суду.

Међутим, с обзиром на чињеницу да је Управни суд донео Пресуду бр. 1 У 6042/19 од 16.12.2022. године, којом је уважио тужбу подносиоца захтева у својству тужиоца и поништио Решење бр. 4-00-12/2019 од 28.02.2019. године, те имајући у виду садржину поменуте пресуде, односно изнето правно схватање и примедбе Управног суда, где је навео „да је наручилац био дужан када је у питању понуда подносиоца захтева, да утврди испуњеност услова применом члана 93. став 1. ЗЈН, с обзиром на то да у конкретном случају конкурсном документацијом није стриктно наведено до када је потребно доставити извештај о извршеном годишњем контролисању, те да је исти могао бити достављен и накнадно“, Републичка комисија је поновила поступање поводом предметног захтева за заштиту права подносиоца захтева „ЈАКУЗА“ д.о.о. Београд, Нови Београд, те уважавајући аргументацију Управног суда, одлучила као у ставу I диспозитива овог решења.

Одлука о трошковима поступка заштите права је донета на основу чланом 156. ЗЈН, а исти, по одлуци Републичке комисије, представљају стварне издатке које је имао подносилац захтева у укупном износу од 153.000,00 динара и то на име уплаћене таксе за поднети захтев за заштиту

права у износу од 120.000,00 динара и на име састава поднетог захтева за заштиту права од стране адвоката у износу од 33.000,00 динара, према Тарифном броју 37. у вези са Тарифним бројем 13. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. гласник РС“, бр. 121/12 и 99/2020 и 37/2021), колико је и истакао у захтеву за заштиту права, а према процењеној вредности предметне јавне набавке која износи 15.000.000,00 динара без ПДВ.

На основу изложеног, о трошковима поступка заштите права одлучено је као у ставу II диспозитива овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се тужбом покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана пријема одлуке.

ПРЕДСЕДНИК
РЕПУБЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ
Хана Хукић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **нaручиоцу:** Република Србија, Аутономна Покрајина Војводина, Град Нови Сад, Служба за заједничке послове, Нови Сад, ул. Жарка Зрењанина 2;
2. **подносиоцу захтева:** „ЈАКУЗА“ д.о.о. Београд, Нови Београд, ул. Партизанске авијације бб;
3. **пуномоћнику подносиоца захтева:** адвокат Крнић Бранислава из Београда, Гроцка, ул. Шумадијска број 44/1;
4. **изабраном понуђачу:** „INTERSEC TEAM“ д.о.о. Нови Сад, Нови Сад, Руменачки пут 9А.